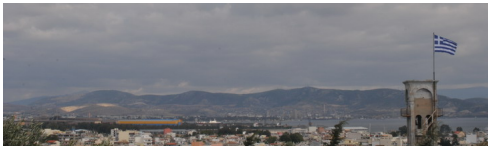

Προσπάθησα να παρακολουθήσω τις αντιδράσεις από την 48ωρη άδεια που χορηγήθηκε στον [Δημήτρη Κουφοντίνα](#) . Άκουσα περισσότερο κραυγές και λιγότερο νηφαλιότητα. Βεβαίως, δεν γνωρίζω τι γεννιέται όταν δολοφονήσουν τον πατέρα, τον αδελφό, το σύζυγο, το γιο, το φίλο σου, επειδή κάποιος αποφάσισε ότι έτσι η ανθρωπότητα θα βαδίζει καλύτερα. Και δεν θέλω να το μάθω.

Αυτό που καταλαβαίνω, είναι ότι η βία τρέφεται με περισσότερη βία, και ο φαύλος αυτός κύκλος δεν κλείνει. Είναι δύσκολο να μην αποδεχτούμε ότι η τρέχουσα βία έχει τις ρίζες της στα χρόνια της Κατοχής, στην εποχή του Εμφυλίου, στο μετεμφυλιακό κλίμα του μίσους και στην επταετή χούντα.

Το χειρότερο όλων όμως, είναι οι απόπειρες να βγούν μέσα από αυτήν την αντιπαλότητα πολιτικά οφέλη. Και ακόμα χειρότερο είναι οι αλλοδαπές κριτικές. Αμερική, Ηνωμένο Βασίλειο και Τουρκία δεν έχουν κανένα δικαίωμα. Σεβασμός για τους νεκρούς τους, θλίψη διότι άφησαν σε ελληνικό έδαφος την τελευταία τους πνοή, καταδικασμένοι από την 17 Νοέμβρη, αλλά χρηστομάθεια περί ηθικής και δικαιοσύνης ειδικά από αυτές τις χώρες, δεν γίνεται αποδεκτή σε τούτα τα χρώματα. Την απορρίπτει η ίδια η Ιστορία.

Ως λαμπρά παραδείγματα νηφαλιότητας, παραθέτω δυο απόψεις. Η πρώτη είναι ένα μικρό απόσπασμα από μια κουβέντα που είχαμε τον Ιούλιο του '11 με τον [Χρόνη Μίσσιο](#) . Η δεύτερη είναι η γνώμη του Γιώργου Μομφεράτου, γιού του δολοφονηθέντος εκδότη Νίκου Μομφεράτου, δήλωση που είδε σήμερα τα φώτα της δημοσιότητας.

Προσωπική εκτίμηση εκφράζω πως πρόκειται για δυο πρόσωπα με ολότελα διαφορετικές απόψεις, αλλά με μια τεράστια κοινή πλατφόρμα. Την λέξη πολιτισμό. Και ένα χάρισμα. Την τόλμη.

Η τοποθέτηση του Χ.Μ.

«...Όταν μετά την δικτατορία αποφυλακίστηκα, δούλευα σε μια επιχείρηση. Κάποιος με ζητούσε επίμονα. Τον κοιτώ, με κοιτά ήταν ένας από τους βασανιστές μου στην ασφάλεια «Τι συμβαίνει; Πως από εδώ.» ρωτώ. «Ρε συ Χρόνη να, ..ντρέπομαι κιόλας, αλλά έχω ένα γιο, και δεν έχει δουλειά. Μήπως μπορείς να με βοηθήσεις;». Πιάσαμε την κουβέντα. Μετά πήγαμε στη «Σμαρώ», ένα ουζερί στην Καισαριανή, τα ήπιαμε και κλαίγαμε και οι δυο.

Κοίτα να δεις. Όταν είσαι επαναστάτης και μάλιστα ρομαντικός, για να μπορέσεις να επιβιώσεις μέσα από αυτή τη κρεατομηχανή που σε περνά η εξουσία, πρέπει να φυλάξεις τον πολιτισμό και την αξιοπρέπειά σου σαν το ακριβότερο άρωμα. Να μην πέσεις στο επίπεδό τους. Μόνον αυτό σε σώζει σαν άνθρωπο. Αυτό είναι που σε κάνει άνθρωπο μέσα σε αυτή τη σύγκρουση. Αυτός είναι ο πολιτισμός. Αν βγαίναμε από τα πηγάδια που μας είχαν ρίξει, φορτωμένοι με χειροβομβίδες και μαχαίρια θα ήμασταν μια από τα ίδια...»

Η τοποθέτηση του Γ.Μ.

«Αν είναι ο Κουφοντίνας μέσα ή έξω από τη φυλακή λίγο με απασχολεί, αυτό που με απασχολεί περισσότερο είναι γιατί γίνεται ακόμα τόσος ντόρος και τι πρέπει να κάνουμε για να σταματήσει να γίνεται αυτός ο ντόρος. Ο νομικός μας πολιτισμός λέει ότι κάποια μέρα αυτοί οι άνθρωποι θα βγουν από τη φυλακή και νομίζω ότι είναι σωστό κάποια στιγμή να βγαίνουν οι άνθρωποι από τη φυλακή αλλιώς δεν έχει κανένα λόγο να αναμορφώνονται ιδίως οι ισοβίτες άρα θα βγουν αυτοί οι άνθρωποι από τη φυλακή τι θα γίνει τότε;

«Μας απασχολεί ότι υπάρχει ακόμα ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας, κυρίως του πολιτικού κόσμου ο οποίος δεν έχει ξεκαθαρίσει εάν δέχεται τη βία σαν τρόπο επίλυσης προβλημάτων και αυτό είναι ακόμα ανοιχτό. Είναι σαν να έχουμε έναν άτυπο εμφύλιο ο οποίος συνεχίζεται πολλές δεκαετίες και ο οποίος μοιάζει να αναζωπυρώθηκε τα τελευταία 5-6 χρόνια της κρίσης».